

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **J.J.**

skazanego z art. 244 k.k. i inne

w dniu 23 października 2024 r.,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 5 lutego 2024 r., sygn. akt V Ka 1181/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łęczycy

z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 294/22,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić na rzecz obrońcy z urzędu skazanego adw. A.R. Kanelaria Adwokacka w Ł. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć 60/100) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.**

WB.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 294/22, uznano oskarżonego **J.J.** za winnego tego, że: w okresie od dnia 25.09.2020 roku do dnia 06.02.2022 roku w miejscowości B. gmina Ł. województwa

[...], działając w warunkach ciągu przestępstw posiadał pięć psów rasy mieszanej oraz trzy szczeniaki rasy mieszanej nie stosując się orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 02.09.2020 roku, sygn. akt [...] zakazu posiadania psów na okres 5 lat, jednocześnie znęcając się nad nimi poprzez zadawanie oraz świadome dopuszczenie do zadawania bólu lub cierpienia, a w tym używanie metalowych łańcuchów umieszczonych na szyi i oddziałujących na miękkie tkanki szyi zmuszających zwierzęta do przebywania w nienaturalnej pozycji i powodujących zbędny ból, utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywania ich w stanie rażącego zaniedbania i niechlujstwa, wystawianie zwierząt na działanie niekorzystnych warunków atmosferycznych, które zagrażało ich zdrowiu lub życiu poprzez brak możliwości schronienia, utrzymywanie zwierząt bez odpowiedniego stałego dostępu do pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku, przez co były narażone na odwodnienie, to jest o czyny z art. 244 k.k. i art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzając oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa siedmiu sztuk psów oraz środek karny w postaci zakazu posiadania psów na okres 10 lat, a także nawiązkę w wysokości 1000 złotych na rzecz [...] Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Ł. na cel związany z ochroną zwierząt.

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2024 roku, sygn. akt V Ka 1181/23, Sąd Okręgowy w Łodzi, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca J.J. zaskarżając orzeczenie w całości.

We wniesionym nadzwyczajnym środku odwoławczym skarżąca podniosła zarzut rażącej obrazę prawa procesowego mającego istotny wpływ na treść wyroku, poprzez naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w efekcie dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów sprzecznej ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a także zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, obejmującej ocenę znajdującą się w sprawie opinii biegłego, fotografii, wybiórczej ocenie zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego.

Nadto, skarżąca zarzuciła naruszenie art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., polegające na ograniczonym zakresie kontroli instancyjnej, które nie uwzględniało zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i

doświadczenia życiowego, a także rażące naruszenie prawa materialnego, w postaci art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt. 7, 10, 17 i 19 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o ochronie zwierząt, polegające na przyjęciu naruszenia tego przepisu przez oskarżonego, pomimo braku jego winy oraz braku form umyślnego szkodenia zwierzętom.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łęczycy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w Łodzi wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., tj. bez udziału stron.

Na wstępie należy stwierdzić, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a powody jej wniesienia określa przepis art. 523 k.p.k. Wzruszenie prawomocnego orzeczenia w jej drodze możliwe jest jedynie w wypadku stwierdzenia rażącego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, jeśli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tym kontekście podkreślić należy, że postępowanie sądowe w rozważanej sprawie nie jest obarczone żadnymi uchybieniami określonymi w art. 439 k.p.k., jak również innymi, które należałoby zakwalifikować jako rażące naruszenie prawa mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku. Lektura treści zarzutów kasacyjnych oraz ich rozwinięcia, zawartego w uzasadnieniu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, może rodzić wątpliwości co do tego, czy autor kasacji wystarczająco wnikliwie zapoznał się z motywacyjną częścią orzeczenia Sądu ad quem.

Przechodząc do analizy poszczególnych zarzutów podniesionych w kasacji, przyjmując narzuconą przez środek zaskarżenia kolejność, wskazać należy, że zarzut wskazany w punkcie 1 kasacji stanowi de facto zarzut błędu w ustaleniach

faktycznych. Wbrew stanowisku obrońcy, Sąd I instancji oraz Sąd odwoławczy prawidłowo ocenili zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego J.J. oraz świadków M.B., M.B., A.B. i K.K.. Wolontariuszka K.K. zeznała, iż w stosunku do oskarżonego J.J. kilkakrotnie podejmowali interwencje przedstawiciele Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami [...], zwracając uwagę na konieczność poprawy warunków bytowania zwierząt przetrzymywanych na jego posesji, w tym zapewnienia wody, żywności i miejsca do odpoczynku (do sprawy załączono materiały fotograficzne z posesji należącej do oskarżonego).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zawiera opinię lekarsko - weterynaryjną opracowaną przez biegłego Sądu Okręgowego w Katowicach z zakresu dobrostanu zwierząt M.B. z treści której wynika, iż zwierzęta na posesji oskarżonego J.J. były trzymane w niewłaściwych warunkach, były narażone na cierpienie, nie miały zapewnionych odpowiednich warunków bytowych i życiowych, chroniących przed warunkami atmosferycznymi, nie miały stałego dostępu do świeżej wody oraz karmy.

Wbrew twierdzeniom skarżącego kontrola przeprowadzona przez Sąd Okręgowy była zgodna z wymogami sformułowanymi w art. 433 § 2 k.p.k. i w art. 457 § 3 k.p.k., a Sąd rozpoznał apelację wnikliwie, poddając analizie wszystkie podniesione zarzuty, co znalazło wyraz w uzasadnieniu wydanego orzeczenia. Lektura uzasadnienia wyroku Sądu II instancji, że wszystkie zarzuty zawarte w apelacji zostały przez ten Sąd rozpoznane, a wynik rozumowania sądu w tym zakresie przedstawiony został w wyczerpujący sposób w treści uzasadnienia.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na

treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., III KK 265/17).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że obrońca skazanego we wniesionej kasacji w stopniu oczywistym nie wykazał, aby zaskarżony wyrok dotknięty był nie tylko rażącym, ale jakimkolwiek naruszeniem prawa. Konsekwencją tej oceny było oddalenie kasacji, w formule kwalifikowanej - jako oczywiście bezzasadnej.

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego, w tym o opłacie na rzecz obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

WB.

[ał]